

خبر

«آخرین داستان» بر پرده قدیمی ترین

سینمای استکهلم سوئد

بخش فرهنگی – اکران جهانی انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» در قدیمی‌ترین سینمای استکهلم سوئد ادامه پیدا می‌کند.

به گزارش ایسنا، اکران جهانی انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» به نویسندگی و کارگردانی اشکان رهگذر از هفدهم ژانویه (۲۷ دی ماه) در سینما زیتا فولکتس، قدیمی‌ترین سینمای استکهلم سوئد ادامه می‌یابد.

اکران این انیمیشن سینمایی در ایالت کالیفرنیا آمریکا تازگی تمام‌شده است و در ایالت نگزاس آمریکا به‌زودی آغاز می‌شود.

کران جهانی انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» با کشورهای سوئد، فلاند و نروژ از اول سپتامبر (۱۰ شهریور) آغاز شد که با نمایش در کشورهای آمریکا، روسیه، ارمنستان، آذربایجان، تاجیکستان، ترکمنستان، ازبکستان، اوکراین، بالتیک (لتونی، لیتوانی، استونی) بیلوروسی، قزاقستان، قرقیزستان، جورجیا، اوستیای جنوبی و مولداوی ادامه پیدا می‌کند.

همچنین نمایش این انیمیشن در کشور اسپانیا و ۱۳ کشور

از منطقه اروپای جنوب شرقی شامل: یونان، آلبانی، بوسنی

و هرزگوین، بلغارستان، کرواسی، کوزوو، مونتہ نگرو، مقدونیه

شمالی، رومانی، صربستان و اسلوانی به شکل وی او دی ادامه

پیدا خواهد کرد.

«آخرین داستان» با برداشتی آزاد از شاهنامه فردوسی به روایت قصه ضحاک ماردوش، کاوه آهنگر و آفریدون می‌پردازد. SKY ENTERTAINMENT در کنار استودیو هورخش پخش جهانی انیمیشن سینمایی «آخرین داستان» را بر عهده دارد. این انیمیشن اولین انیمیشن بلند سینمایی تولیدشده در استودیو هورخش است.

.....●●●●●

«کیت بلانچت» هشتمین سینماگر

زن در راس داوران ونیز

بخش فرهنگی – «کیت بلانچت» هشتمین سینماگر زنی است که در طول تاریخ برگزاری قدیمی‌ترین جشنواره سینمایی جهان در راس هیات داوران این رویداد قرار می‌گیرد.

به گزارش ایسنا، این بازیگر برنده اسکار استرالیایی – آمریکایی که در سال ۲۰۱۸ ریاست هیات داوران جشنواره فیلم کن را بر عهده داشت حالا و در سال ۲۰۲۰ در راس داوران هفتاد و هفتمین جشنواره فیلم ونیز قرار گرفته تا هشتمین زنی باشد که در قدیمی‌ترین جشنواره سینمایی جهان ریاست هیات داوران را بر عهده می‌گیرد.

مستولان ونیز در حالی در دو سال گذشته دو سینماگر زن (لوکرشیا مارتل و کیت بلانچت) به عنوان رئیس داوران خود انتخاب کرده که این رویداد سینمایی در چند سال اخیر به دلیل حضور کمرنگ آثار کارگردانان زن در میان فیلم‌های بخش رقابتی تحت فشار زیادی قرار داشته و در سال ۲۰۱۹ تنها ۲ فیلم ساخته زنان نامزد شیر طلا بود و باید منتظر اعلام برنامه‌های ونیز ۲۰۲۰ باشیم. «سوزو چکی دامیکو» بازیگر و فیلم‌نامه‌نویس ایتالیایی اولین زنی بود که در سال ۱۹۸۰ یعنی ۴۵ سال پس از آغاز جشواره رئیس داوران جشنواره ونیز شد. او در مقام بازیگر با سینماگران نامداری چون «لوکینو ویسکوتی»، «ویتوریو دسیکا»، «میکل‌انجلو آنتونینی»، «فرانچسکو ززی» و «فرانکو زفیرلی» را در کارنامه داشت و در سال ۱۹۹۴ نیز جایزه افتخاری شیر طلای ونیز را دریافت کرد.

«ایرنه پاپاس» بازیگر یونانی نیز هفت سال بعد در ۱۹۸۷ رئیس داوران ونیز شد. او در طول دوران فعالیت سینمایی خود در بیش از ۷۰ اثر سینمایی شامل چند اثر ماندگار سینمایی بازی کرد که از آن جمله می‌توان به بازی در فیلم «محمد رسول‌الله» به کارگردانی مصطفی عقاد اشاره کرد.

پس از چند سال غیبت سینماگران زن در راس هیات داوران ونیز، «جین کمپیون» کارگردان و فیلمنامه‌نویس استرالیایی فیلم برنده اسکار «پیانو» و اولین زن برنده نخل طلای کن، رئیس داوران ونیز شد و در سال ۲۰۲۲ «کونگ لی» بازیگر چینی برای عهده گرفتن این سمت به ونیز دعوت شد.

در سال ۲۰۰۶ «کترین دنوو» بازیگر مطرح فرانسوی آثار کارگردانانی همچون «لونیس بونول»، «فرانسوا تروفو» و «رومن پولانسکی» این مسئولیت را بر عهده گرفت و در سال

۲۰۱۷ و ۲۰۱۹ نیز به ترتیب نوبت به «آنت بنینگ» بازیگر آمریکایی و «لوکرشیا مارتل» کارگردان آرژانتینی رسید و در سال ۲۰۲۰ نیز «کیت بلانچت» چالش انتخاب برنده شیر طلا و دیگو جوایز اصلی ونیز را پذیرفته است.

«کیت بلانچت» دو بار برای بازی در فیلم‌های «هوانورد» (مارتین اسکورسیزی) و «یاسمن غمگین» (وودی آلن) برنده اسکار بازیگری شده است و در کنار «جین کمپیون» تنها سینماگران زنی هستند که تاکنون به عنوان رئیس داوران دو جشنواره معتبر کن و ونیز انتخاب شده‌اند.

این انیمیشن که پیش‌ازاین در فهرست اولیه فیلم‌های واجد شرایط رقابت اسکار ۲۰۲۰ شناخته شد و در ادامه از رقابت ناکام ماند، هم‌اکنون نامزد بهترین دستاورد فنی از سیزدهمین جشن بزرگ منتقدان و نویسندگان سینمایی آمریکا است و اکران آن در سینمای ایران ادامه دارد.

{فرهنگ و هنر }

مخالفت صریح شهاب حسینی با انصراف هنرمندان از حضور در جشنواره فیلم فجر

تهدیدمان می‌کند و آن، سقوط از مرز استانداردهای رفتاری در جامعه است که این روزها در انواع مختلف شاهد آن هستیم؛ از صفحه تلویزیون گرفته تا سطح و عمق جامعه در فضاهای حقیقی و مجازی.

دوستان! شاید در حال حاضر شرایط فعلی متناسب این مطلب نباشد اما

عملکرد تعدادی از همکاران که بعضا در پشت آن انگیزه‌های شخصی فراوان موج می‌زند، این واکنش را طلب می‌کند.

جشنواره فیلم فجر جدای از نام و مناسبت برگزاری آن، به لحاظ تکنیکی، همواره تنها جشنواره رسمی کشور تلقی می‌شده که شاید کلیه سیاست‌های سینمایی سال بعد از خود را اعم از نوبت اکران آثار، سیاست‌های تولید، روش و خط مشی سینما را رقم می‌زده و از این بابت همواره مورد توجه سینماگران در بخش‌های مختلف و محلی جهت ارائه، کشف، رشد و پیگیری فعالیت حرفه‌ای قلمداد می‌شده. لذا حضور در آن همواره برای فیلمسازان داخلی حائز اهمیت بوده.

هر ساله هم شاهد استقبال گسترده مردم و خاصه مخاطبین سینما بوده و طی سال‌هایی که از آن گذشته، رقم زنده بخش قابل توجهی از تاریخ سینمای ایران بوده که مسلما مانند بسیاری جشنواره‌های دیگر در دنیا متولیان دولتی داشته.

ده نکته مهم از جشنواره سی وهشتم

جشنواره فیلم فجر از دوازدهم بهمن کلید می‌خورد

نمایش فیلم‌های مستند و کوتاه به سانس آخر موکول شده و به همین دلیل آغاز جشنواره فیلم فجر با یکی از فیلم‌های بخش سودای سیمرغ است. در مراسم قرعه‌کشی نمایش فیلم‌های این دوره از جشنواره قرعه فیلم اول یا فیلم افتتاحیه به نام «سه کام حبس» به کارگردانی سامان سالور و تهیه‌کنندگی ساسان سالور درآمد.

به وقت تاریخ‌سازی مهدویان

محمدحسین مهدویان تنها کارگردانی است که ۵دوره پیاپی در جشنواره فیلم فجر حضور داشته است. این کارگردان جوان که در دوره سی‌وسوم جشنواره فیلم فجر با «ایستاده در غبار» تحسین منتقدان را برانگیخت و پس از آن در سه دوره بعد با «لاتاری»، «ماجرای نیمروز» و «ماجرای نیمروز؛ رد خون» حضور داشت و در این دوره هم با فیلم «درخت گردو» به تهیه‌کنندگی مصطفی احمدی و بازی پیمان معادی، مهران مدیری و جواد عزتی به رقابت با دیگر فیلم‌های سودای سیمرغ خواهد پرداخت.

«پوست» فیلمی در ژانر وحشت

بهمن و بهرام ارک که در سال‌های گذشته و با فیلم کوتاه «حیوان» در جشنواره‌های مختلف حضور موفقی داشتند امسال با اولین فیلمشان آن هم در ژانری غیرمعمول در سینمای ایران به جشنواره فیلم فجر آمده‌اند. فیلم «پوست» که به تهیه‌کنندگی محمدرضا مصباح تنها فیلم ژانر وحشت جشنواره سی‌وهشتم فیلم فجر است.

«ریسمت» تنها فیلم سیاه و سفید

محمدرضا لطفی کارگردان جوان سینمای ایران تنها فیلم سیاه و سفید جشنواره سی‌وهشتم را ساخته است. فیلمی که از دریچه دوربین‌های مدارسته روایت می‌شود و در بخش نگاه نوی این دوره از جشنواره حضور دارد.

جدیدترین فیلمی که مسعود فراستی پسندید

اینکه شخصیت‌های نصفه‌نیمه خلق کنیم.»

فراستی عنوان کرد: «البته ۱۰ سال کار پشت ساخت این انیمیشن است، آن‌هم

درجایی که پشت سینمای ما اصلاً کار نیست. ولی فیلم بازم هم از فیلم‌نامه تا تکنیک مشکلاتی دارد. فیلم‌نامه از پس هیچ‌کدام از کارهایی که می‌خواهد انجام دهد، برمی‌آید. یک شخصیت تهمورث می‌سازد که من از بین شخصیت‌هایی که ساخته است، از او بدم نمی‌آید. دوتا جنگ می‌سازد که به نظر من در بین انیمیشن‌های ایرانی از بقیه جلوتر است و آفرین دارد.» او طراحی چهره‌های شخصیت‌های «آخرین داستان» را یکی از نکات مثبت فیلم ارزیابی کرد و گفت: «چهره شخصیت‌ها نزدیک به چهره ایرانی است. بعضی‌هایشان که اصلاً خوب ایرانی هستند مانند روزبه. مشخص است که نقاش ویژگی چهره ایرانی را شناخته است. حتی چهره شخصیت‌های زن هم ایرانی است. این‌ها قدم‌های بلندی در انیمیشن است که در ۲۰ سال اخیر نداشتیم و در «آخرین داستان» اتفاق افتاده

یکشنبه ۲۹ دی ۱۳۹۸

حالا تعدادی از همکاران بنای اعلام انصراف از جشنواره گذاشته‌اند.

با احترام به تصمیم شخصی آنان، نسبت به آن نقدی دارم که عرض می‌کنم. اولاً این حرکت دامن زدن به افتراق جامعه به خودی و ناخودی است و این در حالی است که جامعه و مردم پیش از هر زمان دیگری به همبستگی و

دلداری یکدیگر نیازمندند.

این رفتار حتی در میان هنرمندان و طرفداران و مخاطبینش نیز شکاف عمیق و شاید جبران ناپذیری ایجاد کند که به صلاح هیچ کس نیست.

و این تصور که کسانی که ترجیح به انصراف نمی‌دهند، همدرد و شریک حال مردم و جامعه نیستند و موضعی مغایر با مردم دارند، سخت اشتباه است.

حق یک فیلم با تمام مشقات و مشکلاتی که در راه ساخته شدن دارد، هست که دیده شود و در مناسبتی رسمی مورد ارزیابی قرار گیرد. این موضوع از بابت انگیزه تمامی عوامل یک فیلم با سرنوشت هنر سینمای کشور، ارتباط مستقیم دارد.

چه بسا که طی دهه‌های گذشته، چنانچه نیم تمرکز سیاسی و نظامی کشور را اگر صرف ساختن فرهنگ سینما به قدرت هم‌وردی با هالیوود می‌کردیم، شاید امروزه با تکیه بر غنای تاریخی و فرهنگی و ایمانی که از آن برخورداریم، نیمی از جهان را به مرام و آیین خویش درآورده بودیم.

بماند!

در نهایت قربانی شدن فرهنگ و هنر دست کمی از فجایع ندارد.

دوم اینکه جشنواره تماما امکان بدل شدن به یادواره‌ای برای تقدیم شدن آثار به از دست‌رفتگان مدت اخیر و زنده نگه‌داشتن یاد آن‌ها را داراست و تریبونی برای بیان رسای

احساسات و همدردی با دردمندان.

یادواره‌ای که رنگ و بوی یاران از دست رفته را به خود بگیرد و تبدیل به مراسمی برای گرامیداشت و زنده نگه‌داشتن شکوه پادشان باشد.

لذا این بنده کوچک بدین وسیله این حرکت را تایید نمی‌کنم و آن را گامی در جهت همدردی تلقی نمی‌نمایم.

هنر و فرهنگ حق مردم هر سرزمین است و در هر محفلی و تحت هر عنوانی که مجال بروز و ظهور پیدا کند، تاثیرگذار جامعه خویش خواهد بود، ای کاش نیت های‌مان هم خالص باشد و بنا به صلاح شخصی خود فی‌التمل ترس از برخورد تحقیرآمیز مخاطب با فیلم‌مان به سیاق و روال ادوار گذشته، پشت احساسات پاک مردم قایم نشویم.

اوست یگانه حی و حاضر و ناظر.

هم قصه نانموده داند

هم نامه نانوشته خواند.»

نیکی کریمی تنها فیلمساز زن

فیلمسازان زن در این دوره از جشنواره نسبت به دوره‌های قبلی حضور کمرنگی دارند. غیر از یلدا جبلی که در هیات انتخاب این دوره حضور داشت، نیکی کریمی تا اینجای کار تنها فیلمساز زن جشنواره سی‌وهشتم است. او در این دوره با فیلم «آتابای» حاضر شده است.

فیلم‌های آذری زبان

در سی‌و هشتمین جشنواره فیلم فجر دو فیلم آذری حضور خواهند داشت. «پوست» و «آتابای» فیلم‌هایی هستند که به زبان آذری ساخته شده‌اند. اولی را برادران آذری زبان ارک ساخته‌اند و فیلمنامه دومی را هادی حجازی‌فر نوشته است. بازیگر آذری سینمای ایران که در ۴سال گذشته نقش‌های اصلی فیلم‌های محمدحسین مهدویان را ایفا کرد.

صاحبان فیلم‌های کمدی در هر دوره از کم‌توجهی به این ژانر در فجر

می‌گویند. فیلم‌های کمدی اصلا یا راهی به فجر ندارند و اگر هم انتخاب شوند از جایزه‌ها معمولا بی‌نصيب می‌مانند. امسال نیز هیات انتخاب از میان چند گزینه کمدی تنها «خوب، بد، جلف ۲ ارتش سری» را پسندیدند. فیلم دوم پیمان قاسمخانی که دومین حضور او در فجر را رقم خواهد زد.

کارگردان فیلم‌اولی با کوله‌باری از سیمرغ

سعید ملکان در سینمای ایران نام آشنایی است. او در تمام ادوار گذشته جشنواره فیلم فجر در رشته طراحی و اجرای گریم و برای تهیه‌کنندگی ۹سیمرغ بلورین کسب کرده است. این کارگردان با این کارنامه امسال اولین تجربه کارگردانی را از سر گذرانده و با «روز صفر» در دو بخش نگاه نو و سودای سیمرغ جشنواره سی‌وهشتم حضور خواهد داشت.

است. «فراستی تأکید کرد: «ولی شخصیت‌پردازی خراب است. بیشتر از ضحاک، آفریدون خراب است. باز ضحاک یک جام کات دارد ولی آفریدون آن را هم ندارد. یعنی ما متوجه نمی‌شویم که چرا آفریدون قرار است سرکرده سپاه خیر بشود. درحالی‌که او نوجوان، بازیگوش، احساساتی و خشمگین است. این مشکل فیلم‌نامه به خاطر اقتباس آزاد با برداشت آزاد است. نویسنده باید یک قصه را می‌نوشت و همان را جلو می‌برد.» منتقد برنامه تلویزیونی «هفت» ادامه داد: «در انیمیشن هم باید به سمت ساخت انیمیشن کوتاه برویم که در آن سابقه خوبی داریم. باید به دنبال ساخت شخصیت‌های تکرار‌شونده اینجایی باشیم که هویت داشته باشند و بتوانیم بر مبنای آن عروسک بسازیم و کارهای تبلیغاتی برایش انجام بدهیم.» او با اشاره به شباهت «آخرین داستان» در برخی از صحنه‌ها به فیلم «ترمیناتور ۲» گفت: «یک مشکل دیگر این فیلم این است که در برخی صحنه‌ها ترمیناتور بازی درمی‌آورد. بدمن فیلم شکل مرد جیوه‌ای فیلم «ترمیناتور ۲» می‌شود. اشباح، شیاطین و جنیان ایرانی ویژگی‌های دیگری دارند که می‌شود آن‌ها را به زبان انیمیشن مطرح کرد تا حس و حال ایرانی پیدا کنند.» فراستی بابیان اینکه «آخرین داستان» انیمیشنی قابل‌اعتناست درباره موسیقی این انیمیشن گفت: «موسیقی «آخرین داستان» اصلا خوب نیست. به‌غیراز موسیقی تیتراژ، موسیقی متن فیلم ابدأ حس و حال حماسی ندارد و بیشتر ماجرا را ملودراماتیک می‌کند و حس حماسی آن را می‌گیرد.» او ادامه داد: «موسیقی تیتراژ که شهرام ناظری آن را می‌خواند، خیلی خوب است. هم درست انتخاب شده است، هم به جاست و چقدر مشخص است که خواننده علاقه جدی به فردوسی دارد. این موضوع را می‌شود از انتخاب، لحن و صدای حماسی خواننده که درود بر او باد فهمید.» در پایان این برنامه فراستی گفت: ««میدوارم اشکان رهگذر قدم جدی رو به جلویی بردارد. هرچند که به نظر من ما باید از انیمیشن کوتاه ایرانی با توجه به فرهنگ کهن و معاصر ایران شروع کنیم و بعد ادامه بدهیم.»